

EL NÚVOL QUE NO POT DESCARREGAR LA PLUJA

Autor: Pol, 3r primària

Fa anys i panys, vet aquí un núvol rodamón que es deia Griset. Era gris fosc, també tenia forma de sol. Portava molta aigua i per això era tan gris.

Un dia de bon matí, es va sentir tan carregat d'aigua que va pensar descarregar-la en algun lloc. El vent el va portar fins a Catalunya, un país que la seva bandera té cinc barres grogues i quatre de vermelles.

- És un país molt bonic, -va pensar en Griset.

De cop es va trobar situat sobre una escola, els nens i nenes en veure'l li van dir:

- Si us plau, aquí no pots ploure!

El núvol els va demanar:

- Per què no puc ploure?

- Perquè volem anar d'excursió i ens mullaríem - digueren els nens i nenes.

- D'acord, me'n vaig a un altre lloc -contestà en Griset.

Després, portat per una corrent d'aire fresca va arribar a Espanya. Allà, ell va rumiar, els d'Espanya parlen castellà, també és molt maco el país! Va parar sobre una ciutat gran, amb molta verdor i ben planera. Pels carrers hi passejaven nens, nenes, adults, joves, gossos... Algunes persones en veure el núvol tan fosc li van cridar:

- Si us plau, aquí que no plogui! Si deixes caure la pluja ens inundarem!

- D'acord! -contestà el núvol tot tristot.

A continuació el vent va bufar tan fort que el va empènyer fins a la Xina. Allà hi ha molts gratacels, hi viu moltíssima gent, va anar recordant en Griset.

Quan va arribar a una de les ciutats, es digué "el meu desig es pot fer realitat, deixaré anar tota l'aigua", però uns xinesos li van anunciar cridant:

- Si us plau, no pots ploure aquí perquè les nostres cases són de paper!

- I allà, en els camps? -va preguntar el núvol.

- No! tampoc, perquè hi hauria molta aigua -van dir els xinesos.

Doncs me'n vaig! I marxant amb la força del vent va arribar a l'Àfrica.

- Caram! -es va dir en Griset- aquest país és molt pobre, i els va demanar:

- Puc ploure aquí africans?

- No! que ens quedaríem enfangats -van dir els habitants.

- Bé, doncs me'n vaig! -va contestar el núvol.

Al cap de dos dies va conèixer un núvol, tot blanc, que es deia Blanquet i aquest li va dir:

- Dóna'm aigua que estic molt sec i puc desaparèixer.

En Grisè cansat de portar tanta aigua i de donar tantes voltes, li va oferir tota l'aigua a en Blanquet i aquest la va anar a tirar al mar.

Conte inventat ja s'ha acabat.

FI